

De danske Landboforeninger
Den 9. juni 1993

Landbrugsraadet

Dansk Familielandbrug

Vedr. regeringens forslag til en skattereform m.v.

Selv om der er flere positive elementer i skattereformforslaget, indebærer omlægningen af skattesystemet en så alvorlig og uforholdsmæssig stor belastning for de personligt erhvervsdrivende, at landbrugsorganisationerne må tage afstand fra en række af elementerne i forslaget. Nogle af disse elementer må vi opfatte som et brud på forudsætningene for aftalen om en landbrugspakke, som vi indgik med regeringen den 6. april i år.

Vi har naturligvis bemærket os regeringens udtalelser om, at forslagene skal ses som en helhed, og vi er også opmærksom på de positive elementer for erhvervslivet, som indgår i denne helhed. Men den samlede virkning for især den del af erhvervslivet, der repræsenteres af de personligt erhvervsdrivende, er så negativ, at der må være basis for at ændre på nogle af forslagene, og i den forbindelse skal peges på følgende tre lovforslag

- L 295 om skærpet ejendomsavancebeskatning
- L 287 om investeringsfonde, varelagre og besætninger
- L 326 om arbejdsmarkedsforhold.

Ejendomsavancebeskatning

Vore alvorligste indvendinger går på forslaget om at skærpe ejendomsavancebeskatningen, som vi må opfatte som et særlig hårdt indgreb over for landbruget. Forslaget vil på bare lidt længere sigt være et så kraftigt anslag mod generationsskiftet i landbruget, at selvejet vil komme i alvorlig fare.

Hvis man endelig vil skærpe beskatningen på dette område, burde det være tilstrækkeligt at forlænge den 7-års-periode, som i de gældende regler er grænsen for skattefrihed, således at det normale generationsskifte – som i øvrigt beskattes alt for hårdt på andre områder – går fri af ejendomsavancebeskatning. De fo-

reslåede succisionsregler er utilstrækkelige i den forbindelse.

Særlig urimeligt virker det, at der med forslaget bliver tale om indkomstbeskatning af inflationsstigningen på jord og anden fast ejendom. Derfor må der som det mindste være mulighed for at pristalsregulere anskaffelsessummen ved avanceberegningen. Der må på dette område ske en ligestilling med indeksobligationer, hvor indekstillaeggene ikke er skattepligtige. Det kan ikke være rigtigt, at personer, der anbringer deres opsparing i erhvervs ejendomme, skal have denne udhulet gennem beskatning af pengeforringelsen, mens passiv anbringelse i indeksobligationer ikke udløser beskatning.

Hvis vi ikke får pristalsreguleringen med i loven, må man fraråde landmænd at anvende indekslån i den omfattende refinansiering, der er et væsentligt led i landbrugspakken. Med de landbrugskonjunkturer, der kan forudses, vil landmænd med indeksbelåning få vanskeligheder med at kunne betale avanceskatten, og med en inflation af større omfang vil det blive helt umuligt. Så også af den grund må som et minimum inflationsstigningen friholdes for beskatning.

Bemærkningerne til lovforslaget om, at der med et årligt fradrag på kr. 10.000 og kun beskatning af 70 pct. af avancen vil være kompenseret for den almindelige prisudvikling, viser, at regeringen åbenbart har haft til hensigt at friholde den almindelige prisstigning fra beskatning, men reglen vil ikke dække de faktiske forhold. Kompensationsordningen vil kun dække for en meget beskedne inflation for ejendomme i en størrelsesorden under kr. 500.000, og så små ervervs ejendomme forekommer stort set ikke.

I øvrigt forringes værdien af 10.000-kroners fradraget til dels af, at der ved forbedringer